

АНГЕЛЬСКИ КОНКУРС

Emily Brontë (1818-1848)

The Lady to Her Guitar

For him who struck thy foreign string,
I ween this heart has ceased to care;
Then why dost thou such feelings bring
To my sad spirit—old Guitar?

It is as if the warm sunlight
In some deep glen should lingering stay,
When clouds of storm, or shades of night,
Have wrapt the parent orb away.

It is as if the glassy brook
Should image still its willows fair,
Though years ago the woodman's stroke
Laid low in dust their Dryad-hair.

Even so, Guitar, thy magic tone
Hath moved the tear and waked the sigh;
Hath bid the ancient torrent moan,
Although its very source is dry.

D. H. Lawrence (1885 – 1930)

One Woman To All Women

I DON'T care whether I am beautiful to you
You other women.
Nothing of me that you see is my own;
A man balances, bone unto bone
Balances, everything thrown
In the scale, you other women.

You may look and say to yourselves, I do
Not show like the rest.
My face may not please you, nor my stature; yet if you knew
How happy I am, how my heart in the wind rings true
Like a bell that is chiming, each stroke as a stroke falls due,
You other women:

You would draw your mirror towards you, you would wish
To be different.

There's the beauty you cannot see, myself and him
Balanced in glorious equilibrium,
The swinging beauty of equilibrium,
You other women.

There's this other beauty, the way of the stars
You straggling women.
If you knew how I swerve in peace, in the equi-poise
With the man, if you knew how my flesh enjoys
The swinging bliss no shattering ever destroys
You other women:

You would envy me, you would think me wonderful
Beyond compare;
You would weep to be lapsing on such harmony
As carries me, you would wonder aloud that he
Who is so strange should correspond with me everywhere.

You see he is different, he is dangerous,
Without pity or love.
And yet how his separate being liberates me
And gives me peace! You cannot see
How the stars are moving in surety
Exquisite, high above.

We move without knowing, we sleep, and we travel on,
You other women.
And this is beauty to me, to be lifted and gone
In a motion human inhuman, two and one
Encompassed, and many reduced to none,
You other women.

[ГІСПАНСЬКІ КОНКУРС](#)

Gabriela Mistral (1889-1957)

Poema La Noche

Por que duermas, hijo mío,
el ocaso no arde más:
no hay más brillo que el rocío,
más blanca que mi faz.

Por que duermas, hijo mío,
el camino enmudeció:
nadie gime sino el río;
nada existe sino yo.

Se anegó de niebla el llano.
Se encongió el suspiro azul.
Se ha posado como mano
sobre el mundo la quietud.

Yo no sólo fui meciendo
a mi niño en mi cantar:
a la Tierra iba durmiendo
el vaivén del acunar...

руські конкурс

Зинаида Гиппиус (1869-1945)

Заклинанье

Расточитесь, духи непослушные,
Разомкнитесь, узы непокорные,
Распадитесь, подземелья душные,
Лягте, вихри, жадные и черные.

Тайна есть великая, запретная.
Есть обеты - их нельзя развязывать.
Человеческая кровь - заветная:
Солнцу кровь не ведено показывать.

Разломись оно, проклятьем цельное!
Разлетайся, туча исступленная!

Бейся, сердце, каждое - отдельное,
Воскресай, душа освобожденная!

польські конкурс

Kazimiera Zawistowska (1870–1902)

Herodiada

Czy wiesz co to rozkosz? Czy Cię nie poruszy

Szept bladych kwiatów w takie noce parne?
Pójdź!..ja Ci włosy me rozplotę czarne,
Węzem pożądań wejde do twej duszy!

Płomiennym szeptem odemknę Twe uszy,
Podam Ci usta drżące i ofiarne,
I ust mych ogniem ciało Twe ogarnę
Aż pieszczot moich fala Cię ogłuszy!

Pójdź!..ja rozkoszą ścamię Tobie Jehowę...
Zapomnisz, twarzą padłszy na me łono,
Pijąc źrenice me błyskawicowe...

Lecz pójdź!.. bo czasem w oczach mi czerwono,
I z piekielnymi zmagam się widmami,
I wiem, że dłonie krew mi Twoja splami.

французски конкурс

Anna de Noaille (1876–1933)

Les ombres

Quand ayant beaucoup travaillé
J'aurai, le cœur de pleurs mouillé,
Cessé de vivre,
J'irai voir le pays où sont
Tous les bons faiseurs de chansons
Avec leur livre.

Chère ombre de François Villon
Qui, comme un grillon au sillon,
Te fis entendre,
Que n'ai-je pu presser tes mains,
Quand on voulait sur les chemins
Te faire pendre.

Verlaine qui vas titubant,
Chantant et semblable au dieu Pan
Aux pieds de laine,
Es-tu toujours simple et divin,
Ivre de ferveur et de vin
Bon saint Verlaine ?

Et vous dont le destin fut tel

Qu'il n'en est pas de plus cruel
Pauvre Henri Heine,
Ni de plus beau chez les humains,
Mettez votre front dans mes mains,
Pensons à peine.

Moi, par la vie et ses douleurs,
J'ai goûté l'ardeur et les pleurs
Plus qu'on ne l'ose...
Laissez que, lasse, près de vous,
O mes dieux si sages et fous,
Je me repose...

шведскі конкурс

Karin Boye (1900 – 1941)

En buddhistisk fantasi

Upplåst är världens kopparport.
Högt i dess portvalv står jag här,
och vad jag ser är ändlöst stort,
och ingen syn så ändlös är.

Hur djupt jag ser, hur långt jag ser,
min blick får ej det minsta stöd.
Allt vad jag vet finns där ej mer --
ej stort, ej smått -- ej liv, ej död.

Ett enda steg på spårlös stig,
och återvägen är mig stängd...
Vi rysen I? Upp, följ mig!
Ty alltets kopparport är sprängd!

українскі конкурс

Порфирій Горотак (прикладна 1917–1948).

Таємничча міледі

Вона мене зустріла коло моря,
світилися очі їй, мов темні зорі,
а груди надимались, як вітрила.
У береги шумлива хвиля біла.

І запитав я: "Звідки ви, міледі?
Чи не про вас співалося у Едді?"
І відказала діва ніжнотонно:
"Прийшла з щасливого я Авалону,
з-понад озер шотляндських Оссіяна".
І підняла вуальку тонкотканну,
і заспівали в голосі акорди,
коли вона додала: "О, мілорде,
де ви родилися, шановний сере?"
І сумно мовив я: "В ССРСРі".